

NEDERLANDA KATOLIKO

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN NEDERL. R. K.
ESPERANTISTENBOND „NEDERLANDA KATOLIKO”

NOVEMBER 1930

No. 7

Adressen.

Het adres van het secretariaat van „Nederlands Katoliek” is thans: J. H. WESTEN, Melkweg 10, Groningen.

Hier geve men dus op: alle nieuwe leden voor onzen Bond, benevens alle veranderingen in de ledenlijst van de plaatselijke afdelingen. Ook adresveranderingen daar te melden.

Het adres van den Penningmeester van „Nederlands Katoliek” is: J. A. LEIBBRAND, Rozenstraat 12, Tilburg.

Aan dit adres gelieven de individueele leden (dat zijn leden op plaatsen, waar geen afdelingen van N. K. zijn gevestigd) hunne contributie, bedragende f 2.— per jaar te zenden. Postgiro 121449.

De penningmeesters der plaatselijke afdelingen zenden aan dit adres iedere drie maanden de contributie voor hunne afdeling.

Het adres van de redactie van het orgaan „Nederlands Katoliek” is: P. A. SCHENDELER, Prins Hendrikstraat 30e, Eindhoven.

Aan dit adres dus alles te zenden, wat men in het orgaan geplaatst wenscht. Hierheen zenden dus ook de secretarissen der afdelingen de verslagen hunner vergaderingen. Ook vragen op taalkundig gebied kunnen ingezonden worden.

Aan den inhoud van ons orgaan moeten allen naar beste krachten medewerken. Wat goed is, wordt zoo mogelijk geplaatst. Verlies echter den moed niet, wanneer uwe inzending naar de snippermand verwezen wordt.

Het adres van den administrateur van ons orgaan is: J. A. LEIBBRAND, Rozenstraat 12, Tilburg.

Aan dit adres vervoeg men zich voor abonnement voor niet-leden van N.K. (onze bondsleden krijgen het orgaan gratis). De prijs van het jaarabonnement is f 1.50.

Onze administrateur houdt zich ook zeer aanbevolen voor het plaatsen van advertenties. Men vrage hem de tarieven.

De abonné's gelieven hier hunne eventueele adresverandering op te geven. (De leden van N.K. doen dit bij den secretaris, zie boven).

Aan allen: Schrijf steeds duidelijk, ook Uw naam en adres!

NEDERLANDA KATOLIKO

Maandblad, officieel Orgaan van den Nederlandschen
R.K. Esperantistenbond „Nederlanda Katoliko”,
gevestigd te 's-Hertogenbosch.

Opgericht 29 Augustus 1909. Bisschoppelijk en Koninklijk goedgekeurd
Ĉio per amo, nenio per forto. (*S. Franc. de Sales*)

Geestelijk Adviseur LAMB. J. J. M. POELL

Abonnementsprijs
f 1.50 per jaar
Eksterlanda Jarabono f 2.—

Hoofdredactie
P. A. SCHENDELER
Eindhoven.

Afzonderlijke nummers
20 cent.
Advertentiën
30 cent per regel.

Administratie: J. A. LEIBBRAND, Tilburg.

STRANGA AFERO!

Tro malfrue por nia oktobra numero mi eksciis pri la parolado de Sro Baghy antaŭ la mikrofono de la K.R.O. Mi ne havis okazon por aŭskulti tiun samideanon, kaj volonte kredas, ke lia granda talento donis al niaj geamikoj duonhoron da intensa ĝojo.

Tamen mi tre miris pri la fakto, ke la estraro de K.R.O. permesis al Sro Baghy la paroladon, ĉar tiamaniere ĝi ankaŭ - certe neintence - faris propagandon por liaj verkoj, kaj en tio kuŝas la danĝero. Eĉ oni menciis en la oficiala organo de la K.R.O. la verkon „Viktimoj”, kiun „Espero Katolika” recensis jene:

„..... Ni tamen sincere bedaŭras, ke Sro Baghy uzas sian „egan talenton nur por verki rakonton *tro pasian*, sekve *nereko-* „*mendindan* de la morala vidpunkto. Beletristika priskribo de la „peko danĝere ĝin amindigas. Kaj certe oni trovas ĉi tiun danĝeron en la nuna verko, precipe en kelkaj paĝoj. Ni deziresprimas, „ke baldaŭe Sro Baghy prezentu al ni tute rekomendindan verkon „de ĉiuj legindan.”

Ni devas aldoni, ke aliloke en „Espero Katolika” troviĝas recenzo de *alia* verko de Sro Baghy, kiu jene finas: „Tiŭ ĉi verko estas „koscience nek legebla nek leginda de la katolikoj; ĝi estas ja „dogme kaj morale malbona verko”.

Ŝajnas al ni, ke rilate al Esperanto-literaturo mankas al K.R.O. fidinda konsilanto.

P. A. SCHENDELER,
Prez. de Nederl. Katoliko.
Ĝen. Sekr. de I.K.U.E.

RADIO-ESPERANTO.

Een leuk idee was het van het Nijmeegsche Propaganda-Comité, den schriftelijken Esperanto-cursus te verbinden aan 'n radio-cursus. Zoo toch konden de moeilijkheden, aan 'n schriftelijken cursus verbonden, bijna geheel worden ontweken: de beknopte uitleg, waardoor verschillende voor den oningewijde onbegrepen termen niet verklaard worden, wordt nu aangevuld en toegelicht, en de uitspraak... Ja, die uitspraak! Er bestaat eene radio-censuur. En 't was me heel wat waard geweest, als die op Zaterdag 11 en 18 October van 6.45 tot 7.15, toen de heer Heilker over de uitspraak aan 't oreeren was, in werking was getreden. Dan hadden meer dan 2000 personen, die Esperanto gingen leeren, ten minste de uitspraak geleerd, zooals ze in den Nijmeegschen cursus staat aangegeven, terwijl ze 't nu weer verkeerd geleerd hebben, en 't ook hun dusweer veel moeite zal kosten, dit af te leeren.

Wat mag toch de oorzaak zijn van dat stijfhoofdig vasthouden aan 'n verkeerde uitspraak? Verleden jaar gaf de Nijmeegsche cursus 'n uitspraak, die den cursist volkomen in 't onzekere liet, 'k Heb toen den cursusleider erover geïnterpelleerd. Toen bleek, dat deze het wel met mij eens was, maar... vreemde krachten waren in 't spel geweest, die hem eenvoudig dien onzin gedictieerd hadden!

Nu werd de uitspraak in den schriftelijken cursus goed aangegeven: «e» als in «ver», «o» als in «por». Maar boudweg komt mijnheer Heilker verklaren: tusschen o van „dor” en oo van „door” is practisch geen verschil. En daarbij beroept hij zich notabene nog wel op fonetiek, met welk geleerd woord hij natuurlijk direct al z'n cursisten het stilzwijgen tracht op te leggen, uit eerbied voor zooveel geleerdigheid. Maar mijnheer Heilker, ziet ge dan zelf niet in, dat ge U zelf op die manier belachelijk maakt voor al degenen, die luisterden, en wèl studie van fonetiek gemaakt hebben? Wat zult ge hun antwoorden, als ze U vragen: Mag de «u» in Esperanto ook als de oo van «voor» uitgesproken worden? Volstrekt niet, zult ge zeggen, de „u” moet in Esperanto uitgesproken worden als de oe van „voer”. Zeer juist! Maar weet ge wel, dat fonetisch „voer” en „voor” *dichter* bij elkaar liggen, dan „dor” en „door”? Ge zegt: in „mondo” klinkt door de opvolgende „n” de klinker o als in „pop”. Onzin, mijnheer Heilker. De eerste de beste kleuter, die U in Engeland tegenkwam, had U kunnen leeren, dat dit geen fonetisch, maar een bloot Nederlandsch taalverschijnsel is. 'n Engelsman denkt er niet aan, te zeggen „mond”, zooals wij, maar „mònd”, dus ook „mòndo”, tenzij men het hem ook verkeerd geleerd heeft. Deze fout komt echter bij Engelschen weinig voor, omdat hunne eigen uitspraak het hun anders leert. De uitspraak van de e in Esperanto is è, dus „bèla”. Goed zoo. Maar niet omdat de é klinkt als „eej”. Er bestaat toch ook 'n klank „ee” zonder

de j. Dat weet toch ieder, die wat goed Fransch geleerd heeft. Als de heer Heilker het verschil tusschen ò en ó gering durft te noemen, dan moet hij eveneens handelen met è en é, want die verschillen zijn *precies evengroot*. Maar dat mag de reden niet zijn, want: er is een essentieel verschil tusschen è en é, tusschen ò en ó. Beide zijn totaal *verschillende* klanken, minder verwant aan elkaar, dan oe en oo.

De heer Heilker was zoo vriendelijk, zijne luisteraars mede te deelen, dat men te Oxford verklaarde, dat hij uitstekend sprak. Misschien kan de heer Heilker zich nog wel herinneren, hoe moeilijk het is, iemand in z'n gezicht te zeggen, dat z'n uitspraak leelijk is. Ik wil dat van den Heer Heilker volstrekt niet beweren. Maar wel durf ik op wetenschappelijke gronden verklaren, dat de ó-uitspraak van den Heer Heilker in het Esperanto *foutief* is. En ik vind het jammer, erg jammer, dat zoovelen daar nu weer het slachtoffer van worden. Lezers, kent ge iemand, die den Esperanto-radio-cursus volgt, laat hem dan dit stukje asjeblijf lezen, opdat hij ten minste voor die verkeerde uitspraak gevrijwaard worde!

S.

THEORIE EN PRACTIJK.

Sommige lezers zullen zich misschien nog wel het artikelje herinneren, voorkomend in het Aprilnummer van dit orgaan onder den titel «Een merkwaardig getuigenis.» Den tekst, daarin aangehaald uit de Maasbode, vonden we terug in het werk van Prof. v. Ginneken: «De oorzaken der taalveranderingen». Behalve in den vroeger aangehaalden tekst, wordt hierin ook op andere plaatsen de wereldtaal-beweging aangeroerd. In het hoofdstuk «Algemeene taalpolitiek» zegt hij b. v.:

„Van sociaal oogpunt heeft de taal tot taak: de verstandhouding onder de menschen te bevorderen. Deze taak wordt des te volkomener vervuld, naarmate een taal begrepen wordt door een grooter aantal menschen, gedurende een grooter aantal jaren of eeuwen, op een breeder en uitgestrekter gebied.”

Me dunkt, als Prof. v. Ginneken eens, = behalve van op blz. 82 genoemde literatuur, die uitsluitend de Esperanto-taal zelve, en niet hare verbreiding, dus hare politieke beteekenis, behandelen, = ook eens kennis had genomen met werken in en over Esperanto van jongeren datum, met onze tijdschriften en onze organisaties, = me dunkt, dat hij dan ook zeker van de rol zou gesproken hebben, die Esperanto reeds nu op politiek gebied speelt. Wij citeeren verder:

„Door de nieuwe middelen van het 19de eeuwsche en 20-ste eeuwsche „verkeer, door de spoorwegen en stoombootdiensten, door het post-, telegraaf- en telefoonverkeer, per draad en kabel, door de auto's, de vliegtuigen, „door de phonograaf en de grammofon, door de filmindustrie met hare „zichtbare en hoorbare, maar tenslotte door de draadloze radio met hare

„overall hoorbare (ook verstaanbare? S.) taal, bijna den heelen aardbodem „rond; zijn tenslotte alle afstanden als het ware verdwenen, wonen wij be- „woners der vijf werelddeelen allemaal als het ware in één huis, naast, boven „en onder elkander, en zoo zijn de kultuurtaalen van Europa en Amerika „een koortsachtige assimilatie aan het ondervinden, waartegen geen enkele „soort van taaltherapie, taalpolitie of taalpolitiek iets zal vermogen.”

Zouden we hier niet meenen, met een volbloed Esperantist te doen te hebben? 'n Spreker op onze propaganda-vergadering kan dit Prof. v. Ginneken niet verbeteren. Alleen zou het met het oog op dat reusachtige en gemakkelijke verkeer wel te wenschen zijn, dat die «koortsachtige assimilatie» 'n beetje vlugger ging, want nog altijd is het talenverschil zoo groot dat we er leelijk mee in onze maag zitten. Vandaar dan ook het nut van Esperanto. Maar wees gerust, lezer, Prof. v. Ginneken ziet de wereldtaal al komen. Hoor maar:

„De groepen onbeschaafden, die nu pas zijn begonnen te schrijven en te „lezen, kunnen nu in deze jaren nog geen andere schrijftaal verstaan, dan „eene die heel nauw staat bij hun spreektaal, maar eenmaal opgenomen in „die schrijftaalgilde, gaat op hen nu de assimileerende propaganda van de „mondiale „West-Europeesche journalistentaal” beginnen, en al zullen „in „naam” al die schrijftalen het nog wel eenige tientallen van jaren uithouden, „in werkelijkheid zullen ze op den duur alleen nog in eenige quasi-nationale „eigenaardigheden verschillen. En dan zullen ze, op een gegeven oogenblik, „ook die nutteloos en zinloos geworden snorrepipjes als stof van hun „schoenen schudden. Hoe dit zal gaan, kan niet zoo heel twijfelachtig zijn, „een ondernemend industrieel of fascist zal op een gegeven oogenblik een „mondiale courant gaan uitgeven in een herzien beeldenschrift, een pasigra- „phie, waar de letters dus, net als onze cijfers thans reeds, ineens de con- „cepten aangeven, zonder de klanken. En dan is er maar een gunstige con- „junctuur noodig, om dit pogen te doen lukken, en de krant in beeldenschrift „over de heele wereld te doen lezen. En juist gelijk wij ons getallenschrift, „ook nu reeds allemaal anders uitspreken, maar onmiddelijk juist verstaan, „zoo zullen wij dan het beeldenschrift begrijpen. En het zal zijn één volk en „één taal althans op schrift. Want spreken zullen ze dan nog allemaal ver- „schillend misschien nog eeuwen en eeuwen, maar met het internationaal „beeldenschrift zullen zij elkander, als alles in die lijn geleid wordt, overal „keurig en degelijk verstaan.”

'n Oogenblikje, professor. Ook door de radio? Ook per telefoon? Neen? Da's jammer, want dan zullen we Praag of Budapest of Moskou, of door de ultrakorte golf noch de chineezen, noch de Hottentotten of Bantoe's of Eskimo's kunnen verstaan. En ook voor 'n vliegenier zal het 'n toer blijven, om verbinding te krijgen met 't vliegveld waarop hij landen wil. Maar laten we even verder zien.

„En is het eenmaal zoover, o dan zal het een klein kunstje zijn, om op „die internationale schrijftaal in aansluiting aan het Engelsch, het Chineesch „of het Romaansch een kunstmatige Esperanto-spreektaal te enten, die in „korten tijd ieder zal kunnen en willen leeren, en waarover de Volkenbond „als laatste autoriteit zal hebben te beslissen. Zoolang echter een internatio- „nale schrijftaal ons in syntaxis en zinsbouw, eerst door een paar eeuwen „oefening, niet nog veel dichter bij elkaar heeft gebracht, acht ik een Espe- „ranto alleen tusschen West-Europeanen mogelijk: en voor Hindoes, Ma- „leiers, Chineezen en Arabieren, geheel en al onverstaanbaar, en daarom dus „een onschuldige liefhebberij, geen thing of business in het mondiale verkeer „Dit zijn de voorloopige leerstukken der algemeene taalpolitiek.”

Ik had daar juist nog iemand op bezoek, die mij eene briefkaart toonde, onlangs uit Japan ontvangen en geschreven door een ras-echt Japannees. En we verstonden dat Esperanto zeer goed.

Hoe hooge achting wij ook hebben voor professor van Ginneken als taalgeleerde, daar waar hij het gebied van wereldtaal-wetenschap betreedt, kunnen wij hem niet als autoriteit erkennen. Hij begaat dezelfde fout als verschillende andere taalgeleerden: de wereldtaal, *zoals wij die thans noodig hebben*, te beschouwen als een natuurlijk product van de algemeene taalontwikkeling. Zulk een product te zijn, bedoelt Esperanto niet, en heeft het nooit bedoeld.

Wat wij willen, is: aan de wereld een middel te geven, *reeds nu*, om in nauwer contact te brengen de volken, die elkaar niet verstaan, en dat zoowel door schrift als door spraak. Reeds nu, omdat door de ontwikkeling der techniek de menschheid daaraan dagelijks meer en meer *behoefte* heeft. De wereld *kan niet wachten* op de verwezenlijking der van Ginnekensche fantasieën. Die eischen waarschijnlijk eeuwen. De verwezenlijking van het doel van Esperanto eischt hoogstens eenige jaren, *als de menschheid maar wil*. Dit zijn de voorloopige leerstukken der algemeene ondervinding.

S.

AFDEELINGSNIEUWS.

EINDHOVEN.

Post kuna Sankta Komunio la sekcio „Suda Kruco” matenmanĝis kaj poste kunvenis en unu el la kunvenejoj de R. K, Volksbond. Pro foresto de la prezidanto, la vic-prezidanto, Sro v. d. Bosch malfermis la kunvenon per la kristana saluto, salutis la ĉeestantajn gesamideanojn, kaj petis la vic-sekretarion legi la raporton pri la antaŭa kunveno. Tiun raporton oni senŝanĝa aprobis. Laŭ la programo oni nun preparolis la okazintan regionkunvenon kaj la tie faritajn proponojn, nome: dividon de la regiono en du partoj: okcidenta kaj orienta Nordbrabanto. La preskaŭ unuanima opinio de „Suda Kruco” estas, ke konsiderante la propagandan karakteron de la regionkomitato, kaj la malgrandan kvanton da sekcioj, kiuj gis nun troviĝas en nia provinco, tiu divido nuntempe ne estas dezirinda. Plidetale ni tion argumentos al la estraro de la regionkomitato. Poste oni preparolis la propagandon en Eindhoven kaj eventualan aranĝon de Ĉe-kurso. Taŭga pridiskutado decidigis, ke antaŭe ni informu pri la opinio de Monsinjoro Diepen rilate la Ĉe propagandon. Dum la paŭzo la kasistino havis okazon por enkasigi la kotizojn. Poste Sro Korting enkondukis la temon: legaĵo por la junaj Esperantistoj. Ĉiuj konsentis, ke nia junularo ege bezonas materialon por daŭrigi la praktikan uzadon de nia lingvo post la fino de la porinfanaj kursoj. Oni do kunlaboros por aperigo de porinfana gazeto kaj porinfanaj Esperanto-verkoj.

Ĉirkaŭ la 11a antaŭtagmeze la vic-prezidanto fermis la interesplenan kunvenon per la kristana saluto.

La sekretario: A. Philippe.

HAGO.

Jarkunveno de la liga sekcio „Por Dio kaj Eklezio”.

La prezidanto malfermas la kunvenon, bedaŭrante ke ne ĉiuj anoj vizitas la kunvenon, kaj atentigante ke ĉi-tiu-okaze enoficiĝos nia nova Religia Konsilanto.

Post laŭtlegado de la protokolaro la prezidanto konatigas al la ĉeestantaro Lian Pastran Moŝton Bik kiel Religian Konsilaton. Lia Moŝto dankas kaj klare kaj mallonge diras sian opinion pri la celo de ni, katolikaj Esperantistoj. Ni uzu nian lingvon pro du kaŭzoj: pozitiva kaj negativa. Pozitive: en nia tempo de interfratiĝo, de internacia misiagado, fak-, sport- kaj junulorganizado ktp. ni nepre bezonas unu internacian lingvon sur neŭtrale bazo, kiel estas Esperanto. Oni malpravas, dirante ke la pastraro malestimas Esperanton. Ĉu ili ankaŭ ne havas sian mondlingvon, kiu tamen estas tro malfacila kaj estu tro sankta en nia ĉiutaga vivo? La negativa kaŭzo estas, ke se socialistoj, komunistoj, framasonoj ktp. uzas la lingvon internacian kontraŭ nia sankta Eklezio, ni ĝin uzu por defendi nian religion.

Post entuziasma aplaŭdo la prezidanto dankis la reverindan parolinton, kaj donis la parolon al al sekretario-kasisto kaj kaskomisiono, kiuj laŭtlegis siajn raportojn, poste aprobitajn. La estrar-elekto flue kaj rapide finis. Oni novelektis en la estraron F-inon Brantenaer kaj Sron Ravelli, kaj Sro Brouwer fariĝis prezidanto. La nova kunvengvidanto alportis la dankon de la membroj al la eksigantaj estraranoj F-inoj de Ruter kaj Hollander pro ilia kunlaborado.

Dum la libera diskutado oni dankis Sron Juffermans pro la agraba Esperanto-promenado. Oni decidis perletere danki Fratulon Florianus, nian ŝatindan instruiston, kiu foriris el nia klubo pro translokiĝo. Certe liaj gelernintoj ne lin forgesos. Estonte konversacia vespero okazos ĉiulunde en „Amicitia”. Geinstruistoj estos: Fratulino Cecile, R. K. Huishoudschool, Westeinde; Sro Brouwer, Pahudstraat 134, kaj Sro juffermans, Fultonstraat 73. Al la „Comité catholique” oni elektis kvar delegitojn. Fine la prezidanto fermis per la kristana saluto.

La sekretario: G. Keet,

NOVAJ SEKCIOJ.

AMSTERDAM

Even over de veertig instemmings-betuigingen waren ontvangen op het in de pers geplaatste verzoek om adhaesie voor de plannen tot oprichting eener katholieke-Esperanto-club. Het slechte weer in

aanmerking genomen, mochten we dus tevreden zijn, toen het zaaltje in hotel „Parkzicht zich vulde met 35 personen.

Kwart over acht opende Sro S. P. v. Tol de vergadering met den Christelijken groet, bracht dank aan de aanwezigen voor hunne opkomst, en wees op de noodzakelijkheid, het hiaat, dat er in het Amsterdamsche katholiek vereenigingsleven nog bestaat door het ontbreken van een R. K. Esperantisten-vereeniging, aan te vullen.

Na eenige opmerkingen vooral in verband met de vroegere vereeniging „Nia Kredo” stelde de voorzitter de vraag, of de aanwezigen instemden met oprichting der vereeniging, welke vraag eenstemmig bevestigend werd beantwoord. Als naam werd aangenomen: „Amsterdamsche Katholieke Esperantisten-vereeniging.” Tot voorloopige bestuurders werden aangewezen: Mej A. Siemer, en de Heeren S. P. v. Tol, S. de Cleen, A. v. Dam, en W Cornelissen. Dit voorloopig bestuur kreeg de opdracht, een ontwerp-reglement samen te stellen, en aansluiting te zoeken bij „Nederlanda Katoliko”. De contributie werd voorloopig vastgesteld op 40 cent per maand. Cursusleiders en cursisten boden zich aan, en er zal getracht worden, in verschillende deelen der stad cursussen te doen geven.

Alle 35 aanwezigen traden tot de nieuwe vereeniging toe. De voorzitter dankte voor dit prachtige resultaat, en sprak de hoop uit, dat de nieuwe vereeniging een sieraad moge worden voor het katholiek vereenigingsleven te Amsterdam, waarna hij de vergadering sloot met den christelijken groet.

Het voorloopig secretariaat is gevestigd bij: Sro S. de Cleen, Nachtegaalstraat 49, Amsterdam (N).

ARNHEM.

Estas vera ĝojo por mi, sciigi fondiĝon de nova sekcio de nia ligo en Arnhem. De tiu ĉi loko ni vokas al ĝi tutkoran bonvenon en nia ligo. Ĝi kresku kaj prosperu!

La estraro estas: Prezidanto Sro. B. A. Boshoven, Dr Schaepmanlaan 90; Sekretario Sro J. W. Driest, Nic. Beetstraat 15.

Laŭdon al la iniciatintoj!

NIEUWE UITGAVEN.

Wij ontvingen van het Esperanto-Libreo kaj Eldonejo „Mi Servas,” Daendelstraat 60, te den Haag eene prachtcollectie van zes prentbriefkaarten met Esperantotekst, waarin van de betreffende Nederlandsche stad de voornaamste bezienswaardigheden zijn opgesomd, en tegelijk de gegeven foto wordt verklaard. We hebben dien tekst nauwkeurig gecontroleerd, en slechts een drukfoutje gevonden. Deze eerste serie van zes zijn foto's van Amsterdam (Muntplein), Haarlem (St. Bavo), Rotterdam (Coolingsingel), Nijmegen (Spoorstraat), Den Haag (Vredespaleis), en Scheveningen (Boschjes). De tekst geeft niet alleen aan, wat er op de kaart te zien is, maar

verteit ook verschillende wetenswaardigheden omtrent stad en omgeving. Zoo is de correspondent met het buitenland van deze verklaringen ontheven, en kan hij rustig correspondeeren over die zaken, welke hem zelf het meest interesseeren. Tien series van 6 zullen voorloopig in dit genre verschijnen. De keurige uitvoering in aanmerking genomen, kunnen we gerust zeggen, dat de prijs van f 0.50 voor 6 exemplaren niet te hoog is, en durven we den uitgever dan ook succes te voorspellen.

S.

ĈU VI LEGIS?

Ĉu Vi legis la alarmkrion de Pastro Ramboux en la Septembra numero de „Espero Katolika”?

Ĉu Vi legis, ke pli ol cent samideanoj ne repagis sian abonkotizon malgraŭ ripetitaj admonoj?

Ĉu Vi legis, ke tiamaniere ne plu povos aperi tiu revuo ĉiudusemajne?

Ĉu Vi legis, ke tiamaniere endangeriĝas eĉ la ekzistado de nia kara kaj belega kaj malmultekosta organo internacia?

Ĉu Vi legis, ke la administracio de E. K. faris ĉiajn klopodojn per elkreskigi la revuon ĝis ĉiusemajna periodiko?

Ĉu Vi legis, ke estas ankaŭ Via devo, helpi laŭpove?

Kion Vi do faros? Komprenoble: tuj sendi monon por abono aŭ reabono (3 gld.), aŭ por kvarjara abono (10 gld.) al:

P. A. Schendeler, poŝtk. 77739.

PASTRO BECKER. †

La 2an de oktobro mortis en Breslaŭ-Bischofswalde la en Nederlando bone konata pastro-samideano Eduard Becker. Ĉiuj el ni, kiuj ĉeestis niajn IKUE-kongresojn en Hago kaj Nijmegen, aŭ kiuj partoprenis al nia N. K.-jarkunveno en 1921, aŭ kiuj ĉeestis Nian Okan en Nürnberg, kiun kongreson Pastro Becker prezidis, tiuj certe ankoraŭ memoros la malsanetan, sed ĉiam bonhumoran afablan eminentulon. Lia daŭra malsano lin malhelpis la lastajn jarojn ĉeesti niajn kongresojn, sed ankoraŭ kelkajn tagojn antaŭ nia Budapeŝta kongreso mi ricevis lian spritplenan karton, en kiu li skribas, ke li estas tradukanta gravan germanan verkon. Li laboris por nia afero ĝis la lastaj tagoj de sia vivo. Nun nia kara amiko mortis... Ni preĝu por la ripozo de lia animo. Li certe preĝos por la sukceso de nia laboro.

S.

Tot onzen spijt moeten wegens plaatsgebrek thans de „Grammaticale Nootjes” achterwege blijven.

ONDER ONZE
700 LEDEN
ZIJN NOG MAAR
250 Abonné's

van het tijdschrift

Espero Katolika

PROPAGANDISTEN!!!

Hier ligt een ruim arbeidsveld
voor U open!

Men kan zich voor dit mooi geïllustreerd halfmaandelijksch internationaal katholiek Esperanto-tijdschrift abonneeren bij:

P. A. SCHEDELER

Prins Hendrikstraat 30e, Eindhoven

Door toezending van slechts 3 gulden voor 1-jarig,
van slechts 10 gld. voor 4-jarig abonnement.

Postrekening No. 77739

CURSUSLEIDERS

Nu het Esperanto-seizoen in vollen gang is, verzoek ik beleefd de benodigde methodes, woordenboeken, enz. te willen betrekken bij ondergeteekende, die U alles zoo spoedig mogelijk en franco toezendt.

ESPERANTO LIBREJO JOH. BROEKHUIJSEN

Voorstraat 328 - Dordrecht

Telef. 1263, Giro 23595

De beste schriftelijke cursus

om Esperanto te leeren

is voor iedereen:

„SEMERE TO”

Hij bestaat uit 56 lessen, is in z'n geheel verkrijgbaar, en kost

TWEE GULDEN.

Verkrijgbaar bij: P. A. Schendeler,

Prins Hendrikstraat 30e, Eindhoven.

Postrekening No. 77739

